

Starý rok, 31.12.2021

text: 1M 6, 13-14. 17-19: „*Vtedy Boh riekol Nóachovi: Koniec nastal každému telu predou mnou, lebo pre ľudí zem je plná násilia. Vyhubím ich zo zeme. Urob si koráb z góferového dreva; urob koráb s priehradami a natri ho zvnútra i zvonku smolou...*

Lebo ja uvediem potopu vôd na zem, aby som vyhubil spod neba každé telo, ktoré má v sebe dych života. Všetko, čo je na zemi, musí zhynúť. Ja však ustanovím svoju zmluvu s tebou a do korábu vojdeš ty a s tebou tvoji synovia, tvoja žena a ženy tvojich synov. Zo všetkých živočíchov, z každého tela, voviedieš do korábu po páre, aby si ich pri sebe zachoval nažive; budú to samec a samica.“

Štipka irónie, vytrvalosti a bdelosti

Na dnešný posledný deň v roku 2021 som vybrala Božie slovo, ktoré nám prináša príbeh Božieho muža Nóacha. Dozvedáme sa o ňom, že „*našiel milosť*“ v očiach Hospodinových a potom „*bol spravodlivý a bezúhonný medzi svojimi vrstovníkmi*“, a ako dovysvetlenie tejto charakteristiky je o ňom v Božom Slove napísané: „*Nóach chodieval s Bohom.*“ (1M 6, 8-9)

Predpokladám, že nepočujeme prvýkrát túto charakteristiku Nóacha, keďže je to jeden z veľmi známych príbehov. Nebudem ho ani rozprávať, ani nejako rozoberať. Chcem len dnes hovoriť o kontraste, s ktorým sa v príbehu Nóacha stretávame. Chcem ukázať protiklady, ktoré v ňom nájdeme, dva svety, ktoré sa stretli a možno položiť otázku, v ktorom z nich sa nachádzame na konci tohto roku my sami.

Biblický príbeh o Nóachovom korábe je sprevádzaný štipkou irónie, vytrvalosti i bdelosti.

Irónia spočívala vo výsmechu obyvateľov žijúcich v meste, kde žil aj Nóach. On uprostred bezoblačných a bezdaždívých dní stavia loď gigantických rozmerov, v ktorej má byť dosť miesta nielen pre jeho rodinu, ale aj „*pre všetkých živočíchov z každého tela... budú to samec a samica.*“ A jeho susedia sa mu s radosťou vysmievali a možno si aj klopkajú po čele.

Protiklom k tejto irónii je Nóachova **vytrvalosť**. Nepočúva výsmech, ale počúva Boha.

Ak by sme chceli počuť bližšie vysvetlenie toho, čo znamenalo, že **Nóach** bol muž spravodlivý a bezúhonný medzi svojimi vrstovníkmi – tu ho máme. On **tak miloval a dôveroval svojmu Bohu, že ani irónia a výsmech ho neodradili od poslušnosti.**

Aj Pán Ježiš použil tento biblický príbeh, aby podčiarkol dva protiklady: bezstarostnosť ľudí a starosť Nóacha; hýrivý život ľudí a Nóachovu pripravenosť; užívanie si ľudí a Nóachovu bdelosť. „*Eudia jedli a pili, ženili sa a vydávali.*“ (Mt 24, 38) – takto opísal čas a dobu, v ktorej Nóach žil, **Pán Ježiš. Upozornil tým na to, že to všetko sú síce ľudské potreby, ktoré sú potrebné na zabezpečenie ľudského života a ďalších pokolení, ale súčasne ukázal, že pokiaľ tieto veci berieme ako samozrejmosť, potom sa pre nás stanú tým najdôležitejším. Stanú sa dôležitejšími, ako ich samotný Darca – Pán Boh. A pri tom sú to len dary, ktorými nás zahrňa zo svojej milosti.**

V čase Nóacha obyvateľov mesta, jeho susedov, nepresvedčili ani posledné okamihy, kedy už Nóach vchádza do korábu. Nechceli počúvať (podľa ich názoru) prázdne reči nejakého divného staviteľa lode, až pokiaľ neprišla potopa. Tá je obrazom pádu ľudskej hlúposti a vzdorovitosti. **Odolá len to, čo je stavané podľa Božieho slova – koráb.**

Nóach nielen vytrval v stavbe lode, ale bol pripravený na okamih Božieho zásahu do tohto sveta. V Mt 24,44 čítame: „*Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte!*“ Je to veľmi vážne slovo pre nás, ako kresťanov i Cirkev, ktorú tvoríme. Povzbudzuje nás, aby sme napriek prekážkam, nepochopeniu, výsmechu, znevažovaniu ostali poslušní a vytrvalí a spoločne budovali a stavali Božie dielo na zemi. Je to práve Cirkev, sme to my, ktorí máme vo svete oznamovať Božiu vôľu. My máme svetu ohlasovať, že Božou

vôľou je, aby „*všetci ľudia boli spasení a došli poznania pravdy!*“ (1Tm 2,4) – Aj Nóach nielen s vytrvalosťou a poslušnosťou staval loď, ale tiež pozýval ľudí k tomu, aby sa k nemu pridali, aby sa zachránili spolu s ním. A neprestal až do okamihu, kedy Pán Boh za ním nezavrel dvere korábu. Aj my máme budovať Božiu cirkev v tomto svete a pozývať ľudí k Pánovi Ježišovi, aby aj oni mohli byť zachránení. A neprestať s tým ani v okamihu, keď Pán Boh za nami zatvára dvere našej časnosti, aby nás voviedol do svojej slávy.

To je výzva pre nás všetkých na konci starého roka a pred začiatkom toho Nového. **Ostaňme vytrvalí a verní vo svojej viere a poslušnosti. Byť vytrvalý znamená byť aktívny!** Znamená to odhodlanie dokončiť dielo, ktoré sme tu na zemi začali a tým je naše spasenie i spasenie našich blízkych. **Byť bdelym znamená nezaspať**, nebyť ľahostajným, nedovoliť únave a vyčerpaniu, aby nás zmohli a naša viera ochladla. Znamená to mať otvorené oči a uši, aby sme videli a počuli príchod nášho Pána a Spasiteľa.

Nech je koniec tohto roka pre nás výzvou do toho Nového – ostať vytrvalými a bdelymi! **Vložme všetku svoju silu do toho, aby sme boli dobrými stavitelmi Božieho kráľovstva a diela na tejto zemi.** Počúvajme Boží hlas, veď čo ak už dlho nebude znieť? Aj dnes sa Hospodin pozerá na náš svet. A smutné na tom je, že ten dnešný obraz sveta sa asi veľmi nelíši od toho obrazu, ktorý videl Pán Boh v čase Nóa. Vtedy videl, že „*skazenosť ľudí na zemi bola veľká a že všetko zmysľanie ich srdca bolo ustavične zlé...*“ . Aj tu platí, že príde čas, „*kedy sa zem i nebo pomínú*“, iba slovo Božie ostane. Počúvajme toto Božie Slovo. Nech aj o nás platia tie isté slová, čo o Nóa: **1. že sme našli milosť v očiach Hospodinových; 2. že sme spravodliví a bezúhonní medzi svojimi vrstovníkmi a 3. že chodievame s Bohom.**

To je výzva dnešného posledného dňa tohto roku pre každého z nás a mojou túžbou je, aby sme tieto slová mohli o sebe povedať navzájom a aby nás rovnako videl aj náš nebeský Otec. Amen.